

הזבוב שהציל חיי דוב

ו. ביאנקי (1894 – 1959)

רוסיה

סיסון סיסוניץ' הוא צייד זקן ומנוסה.
שמע את הכפריים וניגש לעבודה.
שדה שיבולת שועל היה מוקף ביער.
סיסון סיסוניץ' בחר לו עץ בקצה
השדה, הכין מקום, שם קצת זרדים על
הענפים, כדי שיהיה לו נוח לשבת.
ביום ניקה היטב את הרובה שלו, מרח
את הקנה בשומן, כדי שיבריק באור

שדה שיבולת שועל של הכפר הבשיל
כבר. עוד מעט יגיע זמן הקציר. אלא
שאז בא דוב מהיער הסמוך והתחיל
לאכול את התבואה. הוא בא כל יום,
מסתובב בשדה וזולל. טעים לו החלב
המתקתק שבגרעינים. מילא, אילו רק
אכל. אבל הוא מסתובב בשדה ודורך
על השיבולים, ואיפה שעבר כבר לקצור
אי-אפשר. כל התבואה דרוכה על
הארץ. ממש אסון לכפר כולו!
באו הכפריים לצייד סיסון סיסוניץ'.
"אנא, תציל את השדה!"

הירח, כי כך הוא יראה טוב יותר, ועוד
באותו הערב יצא למארב שלו על העץ.
יפה. יושב על העץ. מחכה.
נשמע רעש. לחשים ביער, תנועה,
נשברים ענפים יבשים. צעדים,
רשרושים. כנראה הדוב מתקרב.
וגם שיבולת שועל מרשרשת. אלא
שחשוק עדיין, לא רואים דבר.
בסוף הופיע גם הירח. שדה שיבולת
שועל מואר עכשיו כולו ונראה כמו אגם
כסוף.
והנה סיסון סיסוניץ' רואה גם את הדוב!
הוא הולך ממש תחתיו, אוסף בכפותיו
את השיבולים ושם לפה. מוצץ. חלב
שיבולת שועל מתוק. והוא הומה
מהנאה. כמה זה טעים!
טוב ויפה.
סיסון סיסוניץ' הרים בשקט את הרובה
וכיוון אותו על החיה. הדוב היה כבר

בכוונת שלו, אך פתאום משהו עף
לסיסון סיסוניץ' ישר מול העיניים!
והתיישב על הרובה.
סיסון סיסוניץ' ראה – זבוב!
הוא כזה קטן, סך הכל זבוב, אבל
התיישב לו ממש לפני האף, ונראה
גדול כמו פיל.
הוא הסתיר לסיסון סיסוניץ' את הדוב.
זה לא יפה.
סיסון סיסוניץ' מנסה לגרש אותו
בשקט:
"ששש..."
הזבוב יושב.
"פפפ!" הוא נושף עליו.
הזבוב יושב.
"פפפפ!" נושף חזק יותר.
הזבוב עף.
אך ברגע שסיסון סיסוניץ' מתחיל לכוון
שוב על הדוב, הזבוב מתיישב בחזרה.

סיסון סיסוניץ' לא נפגע מאוד בנפילה
והבריא מהר.
הדוב כבר לא חזר לשדה שיבולת
שועל.
והזבוב שהציל את הדוב ממוות בטוח,
...חפשו אותו!

זה כבר מאוד לא יפה.
סיסון סיסוניץ' נושף עוד יותר חזק:
"פפ פפפ..!"
עף, אבל חוזר מיד ומתיישב באותו
המקום על הקנה. עקשן שכזה,
אי-אפשר לגרש אותו.
אוך! התרגז סיסון סיסוניץ'.
לא הסתכל יותר על הדוב, התכופף
קדימה כמה שיכול היה בעמדה שלו,
הרים אגרוף ו... הכה בקנה!
"טרך! בום! בום!" ירה הרובה, הזרדים
תחת סיסון סיסוניץ' התפזרו והוא נפל
מהעץ,,, ישר על הדוב.
הדוב המסכן מצץ בשקט את גרעיני
שיבולת שועל ולא התכונן בכלל
להתקפה כזו. הוא כה נבהל שקפץ,
ובלי להסתכל מי ומה נופל עליו
מהשמיים, רץ כמה שמהר יותר חזרה
ליער.